

SNJEŽANA ABRAMOVIĆ MILKOVIĆ ■ UMJETNIČKA VODITELJICA FESTIVALA PLESA U SVETVINČENTU

Bit će intenzivno – po tri predstave dnevno

Važno nam je da predstave suvremenog plesa u svom koreografskom pristupu budu raznolike. Raznolikost ne znači i nesistematsku šarolikost, već ozbiljan koncept prezentacije jakih autorskih imena na području suvremenog plesa

Kim CUCULIĆ

U istarskom Svetvinčentu od 19. do 22. srpnja održava se četrnaesti Festival plesa i neverbalnog kazališta. Uoči početka manifestacije razgovaramo sa Snježanom Abramović Milković, umjetničkom voditeljicom festivala.

Kako je koncipiran ovogodišnji festivalski program?

– Kao i svake godine važno nam je da predstave suvremenog plesa u svom koreografskom pristupu budu raznolike, tako da često prikazujemo i predstave koje koriste spoj plesa s video instalacijama, upotrebljavaju nove tehnologije ili rade na animaciji objekata, što pomiče granice doživljaja plesne umjetnosti i daje joj svojevrsnu dinamiku i, naravno, predznak suvremenosti. Raznolikost ne znači i nesistematsku šarolikost i isključivo animaciju turista u ljetnom periodu, već ozbiljan koncept prezentacije jakih autorskih imena na području suvremenog plesa.

Od 19. do 22. srpnja prikazat ćemo po tri predstave dnevno. Festival otvara Jo Stromgren kompanija s predstavom »Posveta ping pongu«, vrlo duhovita plesna predstava posvećena ping pongu, dok festival zatvara Roberto Olivan čija je predstava »A Place To Bury Strangers« čudesno putovanje u strahove, tjeskobu i nesigurnost, ali i u nade, snove i utopijsku potragu za duhovnim oslobođenjem, s čime se suočava suvremeni čovjek.

Mini Avignon

U subotu, 20. srpnja, ne treba propustiti Les SlovaKs, vrlo zanimljivu grupu slovačkih plesača sa stalnom adresom u Belgiji čija je predstava »Fragments« zabavna, puna plesnih bravura, izrazito izražajna, duhovita i dirljiva. Pa multimedijalna predstava francuskog koreografa Fabiena Privillea, nekadašnjeg plesača »Lalala Human Steps« iz Kanade, koji je zamolio kolege da sukreiraju predstavu kroz interakciju putem skypa sudjelovanjem u prvoj digitalno proširenoj izvedbi uživo.

Tu je i naravno hrvatska plesna scena – Maša Kolar, Natalija Manojlović, Zagrebački plesni ansambl, Studio za suvremeni ples, grupa autorica okupljenih oko predstave »Divna, divna, divna katastrofa« koja je interaktivna, suautorska pred-

stava s elementima improvizacije, dokumentarizma i društvenog aktivizma, zatim »Šikuti machine« s angažiranim performansom »Partida« i tako dalje. Bit će jako intenzivno i zanimljivo, a svake večeri dio programa može se vidjeti besplatno.

Da li se s obzirom na rezanje sredstava za kulturu i vaš festival suočava sa smanjivanjem budžeta?

– Naš budžet je, nažalost, godinama sve manji. Usprkos tome nismo nikada odustajali od nivoa i kvalitete programa i profesionalnog načina rada. Mi smo marljivi, pa se nadamo da će nam se neka vrata fondova ipak otvoriti jer naš festival ima ozbiljan put i svoje djelovanje proširuje u rad Mediteranskog plesnog centra. U šali često znam reći da je Savičenta mini Avignon, iako je daleko od avignonskih uvjeta. Često sam isticala, još dok sam bila predsjednica UPUH-a, potrebu za financijskom i estetskom evaluacijom programa u Hrvatskoj, ali nadam se da će se vremenom i to dogoditi.

Kako se liberaliziralo kulturno tržište ima jako puno kulturnih programa i to

svakojake kvalitete, a čak se minimalizirala važnost umjetničke kritike, tako da uz smanjenje sredstava i »poplavu« programa postoji opasnost od prosječnosti, ali to je tema za poseban razgovor.

Od ove godine uz festival djeluje i Mediteranski plesni centar u Svetvinčentu. S kojom nakanom je centar pokrenut i kako je zamišljen?

– Mediteranski plesni centar znači kontinuirani rad na edukativnim i kreativnim procesima tijekom godine. Cilj nam je da Mediteranski plesni centar bude upisan kao koproducent u impressumu predstava koje su se kreativno razvijale baš u Svetvinčentu. Mi umjetnicima omogućujemo uvjete za rad, a oni nam zauzvrat prezentiraju besplatno dio predstave u nastajanju ili radionicu za djecu. Vrlo čes-

to i finalni umjetnički proizvod sljedeće godine uvrstimo na festival.

Mediteranski plesni centar će se u potpunosti razviti kada potpuno završimo građevinske radove, odnosno uvedemo grijanje i cijele godine budemo prisutni u Svetvinčentu, za sada je to od proljeća do jeseni, ali i do sada je dosta umjetnika kreiralo u Svetvinčentu – od Matije Ferlina i Roberte Milevoj do My Laike, Chodi Harrela, Gulka i Maje Delak. U svakom slučaju, to je prvi plesni centar izvan Zagreba.

Gerilski početak studija plesa

Kakav je, po vašem mišljenju, status plesne umjetnosti u Hrvatskoj i hoće li pokretanje studija plesa pri Akademiji dramske umjetnosti nešto promijeniti po tom pitanju?

– Kompletna hrvatska plesna scena se unatrag 15 godina izuzetno razvila usprkos jednom teškom periodu 90-tih kad su vremena bila nenaklonjena novim tendencijama. Zagreb ima dugu tradiciju suvremenog plesa, naravno i zbog sustavne edukacije, odnosno službene škole suvremenog plesa »Ana Maletić«. Scena je trenutno u stanju koje je ogledalo financijske i tehničke podrške koju ima, odnosno nema. Naime, ogromne količine umjetničke i organizacijske energije koju ulažu kolege i ja naprosto troši ljude jer smo osuđeni raditi sve sami.

Pokretanje studija plesa pri ADU sigurno će statusno pomoći našoj struci jer će visokoobrazovani plesni umjetnici sigurno potaknuti bolje uvjete rada, odnosno otvaranje novih mogućnosti rada pri kazalištima. Nažalost, valjda je to u našem mentalitetu, prva godina će početi s radom nekako gerilski, bez adekvatnih uvjeta i bez znanja cijele plesne zajednice da je objavljen natječaj za predavače. Natječaj je bio objavljen u Narodnim novinama, što je u potpunosti zadovoljilo formu, ali predavači su bili pozivani osobno, cijela plesna zajednica o tome ništa nije znala. Mislim da je to zaista loš početak nečega što smo svi zajedno s nestrpljenjem čekali i za što smo svi zajedno lobirali.

Festival u Svetvinčentu ima ozbiljan put – Snježana Abramović Milković